

Repertoriumnummer
Datum van uitspraak 14 september 2021
Rolnummer 2021/BR/004
Kennisgeving per gerechtsbrief overeenkomstig artikel 1675/9 en 1675/16, §2 van het Gerechtelijk Wetboek.

Uitgifte

Uitgereikt aan
op € JGR

Arbeidshof Gent

Afdeling Brugge

Raadkamer van de negende kamer

Arrest

De h. P1 en zijn echtgenote Mevr. P2 die samenwonen te ...,
appellanten
met als advocaat mr. Ad. wiens kantoor gevestigd is te ...

* * * *

1. DE PROCEDURE VOOR HET ARBEIDSHOF GENT, AFDELING BRUGGE

Het arbeidshof bestudeerde de volgende procedurestukken:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van de aangevochten beschikking die de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge op 29 juni 2021 uitsprak in de zaak gekend onder het AR-nr. 21/226/B
- het dossier van de rechtspleging van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge, m.b.t. de aangevochten beschikking;
- het verzoekschrift tot hoger beroep dat de h. P1 en Mevr. P2 op 10 september 2021 neerlegden op de griffie van het arbeidshof Gent, afdeling Brugge, samen met een dossier met overtuigingsstukken.

Na studie van deze procedurestukken spreekt het arbeidshof Gent, afdeling Brugge, het volgende arrest uit.

2. DE PROCEDURE IN EERSTE AANLEG VOOR DE ARBEIDSRECHTBANK GENT, AFDELING BRUGGE

2.1. Op 24 juni 2021 legden de h. P1 en Mevr. P2 een verzoekschrift neer op de griffie van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge, waarin zij vroegen om toegelaten te worden tot de procedure van de collectieve schuldenregeling. Deze zaak werd onder het AR nr. 21/226/B ingeschreven.

2.2. Met een beschikking van 29 juni 2021 verklaarde de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge, het verzoek van de h. P1 en Mevr. P2 niet toelaatbaar.

Volgens de eerste rechter kunnen de h. P1 en Mevr. P2 niet toegelaten worden tot de procedure van de collectieve schuldenregeling omdat:

- de h. P1 nog steeds staat ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen;
- hij weliswaar werd failliet verklaard maar de faillissementsprocedure nog steeds loopt.

De arbeidsrechtbank bracht deze beschikking overeenkomstig artikel 1675/16, §2, 1° van het Gerechtelijk Wetboek met een gerechtsbrief van 2 juni 2021 aan de h. P1 en Mevr. P2 ter kennis.

3. DE BEROEPSGRIEVEN

De h. P1 en Mevr. P2 kunnen zich niet neerleggen bij de hierboven vermelde beschikking van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge, en tekende tegen deze beschikking hoger beroep aan met een verzoekschrift dat zij op 10 september 2021 op de griffie neerlegden. In hun verzoekschrift tot hoger beroep vragen de h. P1 en Mevr. P2 het arbeidshof om:

- hun hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- de aangevochten beschikking van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge d.d. 29 juni 2021 te niet te doen;
- opnieuw wijzend hen toe te laten tot de procedure van de collectieve schuldenregeling;
- naar recht te oordelen over de gerechtskosten.

4. DE ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP

Het hoger beroep werd tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld.
Het is ontvankelijk.

5. BEOORDELING TEN GRONDE

5.1. Artikel 1675/2, eerste lid van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat elke natuurlijke persoon die geen koopman is in de zin van artikel 1 van het Wetboek van Koophandel, bij de rechter een verzoek tot het verkrijgen van een collectieve schuldenregeling kan indienen indien hij niet in staat is om, op duurzame wijze, zijn opeisbare of nog te vervallen schulden te betalen en voor zover hij niet kennelijk zijn onvermogen heeft bewerkstelligd.

Sedert de inwerkingtreding van het Wetboek van Economisch Recht op 1 november 2018 dient het begrip "koopman" in artikel 1675/2, eerste lid van het Gerechtelijk Wetboek te worden gelezen als "onderneming" in de zin van artikel I.1 van het Wetboek van Economisch Recht. Artikel 254 van de wet van 15 april 2018¹ bepaalt immers dat vanaf de datum van inwerkingtreding van het Wetboek van Economisch Recht in alle wetten, tenzij anders bepaald, de begrippen "handelaar" of "koopman" in de zin van artikel 1 van het Wetboek van koophandel dienen te worden verstaan als "onderneming" in de zin van artikel I.1 van het Wetboek van Economisch Recht.

---

¹ Wet van 15 april 2018 houdende hervorming van het economisch recht

Bijgevolg moet het arbeidshof, voor de beoordeling van de toelaatbaarheidsvoorwaarden van de collectieve schuldenregeling, nagaan of de h. P1 en Mevr. P2 op het ogenblik van hun aanvraag een “onderneming” waren.

5.2. Artikel I.1, 1° van het Wetboek van Economisch Recht bepaalt:

“Behoudens andersluidende bepaling, wordt voor de toepassing van dit Wetboek verstaan onder:

(1°) onderneming: elk van volgende organisaties:

(a) iedere natuurlijke persoon die zelfstandig een beroepsactiviteit uitoefent;

(b) iedere rechtspersoon;

(c) iedere andere organisatie zonder rechtspersoonlijkheid.”

Wat de natuurlijke personen betreft (de enige categorie die tot de procedure van de collectieve schuldenregeling kan worden toegelaten) wordt het begrip “onderneming” dus gedefinieerd als *“iedere natuurlijke persoon die zelfstandig een beroepsactiviteit uitoefent”*.

Het begrip “onderneming” is dus ruimer dan het vroegere koopmansbegrip.

Een bezoldigd zaakvoerder van een bvba valt sedert 1 november 2018 onder het begrip “onderneming” in de zin van artikel I.1 van het Wetboek van economisch recht².

5.3. Wat Mevr. P2 betreft, stelt zich geen enkel probleem. Zij staat niet ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen en zij blijkt op basis van de voorliggende gegevens geen zaakvoerder of bestuurder te zijn van een vennootschap.

Uit de door de h. P1 en Mevr. P2 voorgelede documenten blijkt dus niet dat Mevr. P2 thans een onderneming in de zin van artikel I.1, 1° van het Wetboek van Economisch Recht zou zijn.

Zij werd door de eerste rechter dan ook ten onrechte niet toegelaten tot de procedure van de collectieve schuldenregeling.

5.4. Wat de h. P1 betreft, stelt het arbeidshof vast dat, in tegenstelling tot wat de eerste rechter stelt, de h. P1 niet ingeschreven staat in de Kruispuntbank van Ondernemingen en dat hij er ook nog nooit ingeschreven heeft gestaan.

²

Arbh. Antwerpen, afd. Hasselt 21 augustus 2019, *TIBR* 2020, afl. 1, RS-85; Arbrb. Brussel 9 oktober 2019, *TIBR* 2020, afl. 1, RS-94; Arbrb. Luik 16 augustus 2019, *JLMB* 2019, 1726

Wel was de h. P1 vanaf 31 juli 2014 zaakvoerder van S die in de Kruispuntbank van Ondernemingen ingeschreven is onder het nummer ...

Als zaakvoerder van de S. zou de h. P1 dus met ingang van 1 november 2018 als “onderneming” in de zin van artikel I.1, 1° van het Wetboek van Economisch Recht kunnen worden beschouwd. Uit de thans voorliggende documenten blijkt ook nog dat zijn zaakvoerschap in de S. de enige beroepsactiviteit betreft uit hoofde waarvan hij als “onderneming” in de zin van artikel I.1, 1° van het Wetboek van Economisch Recht zou kunnen worden beschouwd.

De S. werd evenwel door de Ondernemingsrechtbank te Brussel bij vonnis van 15 mei 2018 failliet verklaard. Dit faillissement is op heden nog niet afgesloten.

De h. P1 zelf werd niet failliet verklaard.

Artikel XX.99 van het Wetboek van Economisch Recht bepaalt dat:

- de schuldenaar die op duurzame wijze opgehouden heeft te betalen en van wie het krediet geschokt is, zich in staat van faillissement bevindt;
- degene die als natuurlijke persoon geen economische activiteit meer uitoefent, wel nog failliet kan worden verklaard indien hij heeft opgehouden te betalen toen hij die activiteit nog uitoefende.

Artikel XX.105 van het Wetboek van Economisch Recht bepaalt o.a. dat:

- de gefailleerde geacht wordt op te houden te betalen vanaf het vonnis van faillietverklaring;
- dit tijdstip door de rechtbank alleen mag worden vervroegd wanneer ernstige en objectieve omstandigheden ondubbelzinnig aangeven dat de betalingen voor het vonnis hebben opgehouden;
- het vonnis het tijdstip van staking van betaling niet mag vaststellen op meer dan zes maanden voor het vonnis van faillietverklaring.

Uit deze bepalingen volgt dat een onderneming niet meer failliet kan worden verklaard wanneer deze reeds meer dan 6 maanden haar economische beroepsactiviteiten uit hoofde waarvan zij als een onderneming dient te worden beschouwd, heeft beëindigd.

Concreet toegepast op de h. P1 betekent dit dus dat hij niet meer failliet kan worden verklaard van zodra hij reeds meer dan zes maanden zijn activiteit als zaakvoerder van de S. heeft beëindigd.

Op basis van de door de h. P1 verstrekte gegevens kan worden vastgesteld dat de enige activiteit uit hoofde waarvan hij als een onderneming in de zin van artikel I.1, 1° van het Wetboek van Economisch Recht zou kunnen worden beschouwd, zijn zaakvoerschap in de schoot van de S. betreft.

Deze S. werd evenwel op 15 mei 2018 failliet verklaard. Overeenkomstig artikel XX.110 van het Wetboek van Economisch Recht verliest de gefailleerde, te rekenen van de dag van het vonnis van faillietverklaring,

van rechtswege het beheer over al zijn goederen evenals over de goederen die hij tijdens de procedure verkrijgt op grond van een oorzaak die het faillissement voorafgaat. M.a.w., met ingang van 15 mei 2018 verloor de S. het beheer over haar goederen zodat vanaf dan haar zaakvoerder, de h. P1, ook geen handelingen in naam en voor rekening van de S. meer kon stellen.

Aangezien de h. P1 met ingang van 15 mei 2018 niet langer in naam en voor rekening van de S. kon optreden, mag en kan hij vanaf dan verondersteld worden geen activiteiten meer te hebben ontplooid als zaakvoerder van de S.

5.5. Artikel 1675/2, 2de lid van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat indien de persoon die vraagt om toegelaten te worden tot de procedure van de collectieve schuldenregeling vroeger koopman is geweest, hij dat verzoek slechts kan indienen ten minste zes maanden na het stopzetten van zijn handel of, zo hij failliet werd verklaard, na de sluiting van het faillissement.

Op het ogenblik van zijn verzoek om toegelaten te worden tot de procedure van de collectieve schuldenregeling, nl. 24 juni 2021, had de h. P1 zijn activiteiten als zaakvoerder van de S. reeds meer dan zes maanden stopgezet, zodat hij op dat moment niet langer failliet kan worden verklaard en hij ook kan toegelaten worden tot de procedure van de collectieve schuldenregeling. De faillissementsprocedure vormt thans niet langer het juridisch kader waarbinnen een oplossing dient te worden gezocht voor zijn schulden. Zijn schuldenproblematiek dient thans via de procedure van de collectieve schuldenregeling opgelost te worden.

5.6. Uit de stukken die de h. P1 en Mevr. P2 thans voorleggen en uit de gegevens waarover het arbeidshof op vandaag kan beschikken, blijkt dat beiden geen zelfstandige beroepsactiviteit uitoefenen.

Zij kunnen dus beiden toegelaten worden tot de procedure van de collectieve schuldenregeling.

5.7. Wanneer een persoon die een overmatige schuldenlast dient te torsen, toegelaten wordt tot de procedure van de collectieve schuldenregeling, krijgt hij een unieke kans om opnieuw uitzicht te krijgen op een volledig menswaardig bestaan waarin zijn toestand niet voortdurend gehypothekeerd wordt door een overmatige schuldenlast. Het is een gunstregeling die hem de kans biedt om op termijn opnieuw op een normale wijze deel te nemen aan het economisch en sociaal leven.

De collectieve schuldenregeling onderstelt dan ook een loyale en actieve medewerking van de schuldenaar bij de totstandkoming van en de uitvoering van de aanzuiveringsregeling.

Van de tot de procedure van de collectieve schuldenregeling toegelaten schuldenaar mag volstreekte openheid worden verwacht. Hij dient spontaan alle relevante informatie over zijn vermogen aan de schuldbel-

middelaar te verschaffen. Hij dient zijn volledige medewerking te geven aan de schuldbemiddelaar. De collectieve schuldenregeling dient niet om zomaar de spons over het verleden te vegen: van de toegelaten schuldenaar wordt een serieuze inspanning verwacht om de schulden uit het verleden te saneren. Van hem mag tevens worden verwacht dat hij tijdens de procedure van de collectieve schuldenregeling geen nieuwe schulden maakt en dat hij een wezenlijke inspanning levert om voldoende financiële middelen te verwerven.

Het is niet de bedoeling van een collectieve schuldenregeling dat de tot de collectieve schuldenregeling toegelaten schuldenaar zich in het systeem “nestelt” en de zaken op zijn beloop laat, maar het is wel de bedoeling dat hij voortdurend actief meewerkt aan een oplossing.

De h. P1 en Mevr. P2 moeten dus beseffen dat van hen een intensieve medewerking zal worden vereist en dat zij op geen enkele wijze de procedure mogen tegenwerken.

Zij moeten beseffen dat de procedure van de collectieve schuldenregeling voor hen een unieke kans is om voor eens en altijd komaf te maken met hun financiële moeilijkheden, en dat zij deze kans best met beide handen grijpen.

Daarom is het voor hen van cruciaal belang dat zij hun volle en actieve medewerking verlenen en zo bijv.:

- onmiddellijk op alle door de schuldbemiddelaar gestelde vragen antwoorden;
- op alle uitnodigingen van de schuldbemiddelaar ingaan;
- volledig open zijn over hun vermogen en spontaan alle bestanddelen van hun vermogen aan de schuldbemiddelaar meedelen;
- spontaan en onmiddellijk de schuldbemiddelaar inlichten van elke wijziging in hun toestand;
- alle afspraken met de schuldbemiddelaar nauwgezet nakomen;
- geen nieuwe schulden meer maken;
- geen inkomsten zelf innen;
- alle niet dagdagelijkse aankopen en contracten, zoals bijv. de aankoop van een wasmachine, televisie, koelkast, of een voertuig, het sluiten van een huurovereenkomst, voorafgaandelijk met de schuldbemiddelaar bespreken;
- alle facturen tijdig binnenbrengen bij de schuldbemiddelaar;
- verder hun gezondheid onderhouden;
- geen strafbare feiten plegen;
- indien zij geen tewerkstelling zouden hebben, alles in het werk stellen om een tewerkstelling te vinden en m.a.w. voortdurend op zoek gaan naar werk;
- steeds in alle omstandigheden op een respectvolle en beleefde manier contact houden met de schuldbemiddelaar.

Zij dienen er zich ten slotte bewust van te zijn dat scherp zal worden toegezien op hun houding en handelswijze: elke tekortkoming zal onverbiddeijk meespelen bij de beoordeling of het gepast is hen onder collectieve schuldenregeling te houden.

5.8. Op basis van de motieven die de h. **P1** en Mevr. **P2**, in hun initiële verzoekschrift en hun verzoekschrift tot hoger beroep verwoordden en op basis van de thans voorliggende overtuigingsstukken kan het verzoek tot het verkrijgen van een collectieve schuldenregeling worden toegestaan.

Het arbeidshof stelt overeenkomstig artikel 1675/6, §2 van het Gerechtelijk Wetboek Mr **Md.**, advocaat (wiens kantoor gevestigd is te ...) als schuldbemiddelaar aan voor de h. **P1** en Mevr. **P2**, Mr. **Md.** gaf voorafgaand zijn toestemming om als schuldbemiddelaar van de h. **P1** en Mevr. **P2** te worden aangesteld.

OM DIE REDENEN

Het arbeidshof spreekt recht op eenzijdig verzoekschrift

Het arbeidshof stelt vast dat de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken en in het bijzonder artikel 24 van deze wet, werd gerespecteerd.

Het arbeidshof verklaart het hoger beroep van de h. P1 en Mevr. P2 tegen de beschikking van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge, d.d. 29 juni 2021 (AR nr. 21/226/B) ontvankelijk en gegrond.

Het arbeidshof vernietigt dienvolgens de aangevochten beschikking.

Het arbeidshof spreekt opnieuw recht en verklaart de vordering van de h. P1 en Mevr. P2 om toegelaten te worden tot de procedure van de collectieve schuldenregeling overeenkomstig artikel 1675/2 en artikel 1675/6, §1 van het Gerechtelijk Wetboek toelaatbaar en laat hen dus toe tot de procedure van de collectieve schuldenregeling.

Het arbeidshof wijst overeenkomstig artikel 1675/6, §2 van het Gerechtelijk Wetboek met zijn akkoord Mr Md., advocaat (wiens kantoor gevestigd is te ...), als schuldbemiddelaar aan voor de h. P1 en Mevr. P2.

Het arbeidshof geeft aan Mr **Md.** de opdracht een inventaris op te maken van alle roerende en onroerende goederen van de h. **P1** en Mevr. **P2**, en beveelt Mr **Md.** verder te handelen volgens de artikelen 1675/2 t.e.m. 1675/19 van het Gerechtelijk Wetboek.

Het arbeidshof verklaart voor recht dat zijn opdracht als schuldbemiddelaar hem zal toelaten in ruime mate autonoom te oordelen over bepaalde occasionele en gerechtvaardigde uitgaven op vraag van de verzoekers in collectieve schuldenregeling.

Het arbeidshof gelast met toepassing van art. 1675/8 van het Gerechtelijk Wetboek de h. P1 en Mevr. P2 en alle derden om aan de schuldbemiddelaar op zijn eerste verzoek en voorlegging van dit arrest, alle nuttige inlichtingen te verstrekken over alle door de h. P1 en Mevr. P2 uitgevoerde verrichtingen en over de samenstelling en de vindplaats van hun vermogen.

Het arbeidshof stelt vast dat er thans op basis van de voorliggende gegevens nog geen redenen voorhanden zijn om volledige of gedeeltelijke rechtsbijstand te verlenen of om over te gaan tot het aanstellen van een gerechtsdeurwaarder of een notaris.

Het arbeidshof verwijst de zaak terug naar de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge, met het oog op de verdere opvolging van de collectieve schuldenregeling van de h. P1 en Mevr. P2.

Het arbeidshof stelt vast dat aan deze procedure in hoger beroep geen kosten van registratie-, griffie- en uitgifterechten verbonden zijn.

Aldus gewezen door de heer Philippe Descamps, raadsheer in het arbeidshof Gent, en uitgesproken in raadkamer van het arbeidshof Gent, afdeling Brugge, op vrijdag 14 september 2021 door raadsheer Philippe Descamps, bijgestaan door de h. ..., griffier.